

ת"פ 55149/12/13 - מדינת ישראל נגד ג ח

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

26 מאי 2014

ת"פ 55149-12-13 מדינת ישראל נ' ח

בפני
בעניין: כב' השופט הבכיר צבי גורפינקל
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד
ריכטנברג

המאשימה

נגד

ג ח ע"י ב"כ עוה"ד פרידמן
ושורר

הנאשם

גזר דין

בתאריך 20.12.13 בחצות אירח הנאשם בביתו בחולון מספר בגירים וקטינים, ביניהם המתלונן שהיה אז בן 16.5.

הנוכחים שנתו משקאות אלכוהליים ולאחר מכן ניגשו הנאשם והקטין למטבח, והחלו להתווכח ביניהם.

במהלך הויכוח נטל הנאשם סכין בעלת ראש מחודד שאורך הלהב שלה 10 ס"מ ופצע באמצעותה את הקטין בצד שמאל של חזהו.

כתוצאה מכך נפצע הקטין, נגרם לו נזק בחזה שמאל, ובריאה השמאלית והוא נזקק לטיפול רפואי שכלל בין היתר הכנסת נקז תת עורי ואשפוז בטיפול נמרץ.

בגין זאת, הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות תוך שימוש בנשק קר לפי סע' 334 יחד עם סע' 335 (א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

הרשעה זו היתה במסגרת הסדר טיעון, על פיו תוקן כתב האישום וסעיף האישום החמור של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות שיוחסה לנאשם בכתב האישום המקורי, הומר לעבירה קלה יותר כמפורט בכתב האישום המתוקן.

במסגרת ההסדר, סוכם שהתביעה תעתור לעונש מאסר משמעותי, מאסר ע"ת, קנס ופיצוי, ההגנה תטען כרצונה, והנאשם יפקיד סכום של 30,000 ₪ פיצוי למתלונן.

כאמור לא היה הסדר לענין העונש, אולם נתבקש תסקיר שירות המבחן.

הנאשם הוא בן 21 שנה, מתגורר בבית אימו ובגיל צעיר אובחן כסובל ממחלה אורולוגית נדירה של דלקות חוזרות בדרכי השתן ונמצא במעקב ובטיפול רפואי.

הוא סיים 12 שנות לימוד, התגייס לצבא, אולם לא הסתגל שם לדרישות המערכת הצבאית, וערק מהצבא. במקביל, פנה לפסיכיאטר פרטי והסתבר מחווה"ד שאשיותו דלה ובלתי בשלה ולא ניתן היה לשלול הפרעת אישיות.

בהמשך התדרדר מצבו הנפשי, והוא סבל מדיכאון עם מרכיבים פסיכוסים, שיפוט ובוחן מציאות פגומים, הפרעת התנהגות ומעשים חסרי שיפוט.

על רקע מצבו הנפשי בצירוף לצריכת אלכוהול באופן מופרז, הוחלט לשחרר את הנאשם מצה"ל.

הנאשם הוא בן יחיד במשפחתו, הוריו התגרשו כאשר היה תינוק, הוא גדל עם אימו ושלוש מבנותיה מנישואיה הראשונים.

לנאשם אין הרשעות קודמות, וזהו התיק היחיד שהוא מעורב בו בפלילים.

הנאשם התקשה להסביר את התנהגותו האלימה המפורטת בכתב האישום, ותיאר אותה כאובדן שליטה רגעי, תוך השפעה כבדה של אלכוהול, וסיפר כי בכוונתו לשלם פיצוי למתלונן.

שירות המבחן מעריך כי קיימים גורמי סיכון מצד הנאשם, כאשר הוא נוטה לטשטש את בעיותיו, ובעל גבולות פנימיים חלשים. לפיכך הוא בעל יכולת נמוכה לשלוט על מצבו. מול אלה קיימים גורמי סיכוי כאשר הנאשם הצליח לא להסתבך בעבירות חרף מצבו, ונענה להצעה לקבל טפול במסגרת שירות המבחן.

רמת הסיכון שלו הוערכה כבינונית גבוהה להישנות התנהגות אלימה, והמלצת שירות המבחן היא להטיל על הנאשם עונש קונקרטי ומוחשי של מאסר בפועל, אולם המליץ כי תקופת המאסר לא תהיה ארוכה מידי, ע"מ לא לחשוף ולהטמיע ערכים ונורמות שוליות, וכן לאפשר לרצות את העונש בכלא שיספק עבורו תכנית שיקום.

העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל.

על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

בתוך מתחם העונש ההולם יש לגזור את העונש הראוי, תוך התייחסות לתכנון שקדם לביצוע העבירה, לחלקו של הנאשם, לנזק שנגרם מביצוע העבירה, נסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, ויכולתו להבין את אשר הוא

עושה ואת הפסול במעשיו, ביכולתו להמנע מהמעשה ובמידת האלימות שהופעלה.

ברור שלא היה כאן תכנון מראש לפגוע במתלונן, אולם הפעולה של נטילת הסכין במטבח ופציעתו של המתלונן באמצעותה כאשר מדובר בפציעה לא קלה, שעלולה היתה לסכן את חייו של המתלונן, וגרמה לו לנזק בחזה שמאל ובריאה, מצביעים על נסיבות מחמירות כאשר פסיקת בתי המשפט בעבירות אלימות תוך שימוש בסכין הינה ברורה וחד משמעית, שיש להטיל עונשים שיבערו ככל הניתן את הנגע של שימוש בסכין כדרך של שיגרה.

לזכותו של הנאשם יש לשקול את הודאתו המיידית באשמה כדבר שמצביע על לקיחת אחריות לארוע, את מצבו הבריאותי ואת רקעו המשפחתי.

גם אם מדובר בארוע חריג שאינו מדבר על אופי עברייני, עדיין מדובר בארוע חמור כשלעצמו, כאשר בשל ויכוח של מה בכך, נוטל הנאשם סכין ופוצע נער אחר תוך סיכון חייו.

מתחם הענישה שיש לקבוע בגין הארוע שהנאשם היה מעורב בו, נע בין שנתיים לארבע שנות מאסר.

בהתחשב במצב הרפואי של הנאשם, הן הגופני והן הנפשי, בחווה"ד הפסיכיאטריות, בהיעדר עבר פלילי, בגילו הצעיר של הנאשם, ובהודאתו ולקיחת אחריות תוך תשלום פיצוי למתלונן, אין מקום להעמיד את הענישה על הרף העליון, אולם חומרת הארוע מחייב ענישה העולה במקצת על הרף התחתון.

אני גוזר על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו מיום 30.12.13 עד 29.1.14.

כמו כן אני גוזר עליו שנת מאסר ע"ת שלא יעבור תוך שלוש שנים עבירה של אלימות שתוצאתה פציעה של אדם אחר.

לא מצאתי מקום לחיוב הנאשם בתשלום קנס, אולם אני מחייבו לשלם למתלונן פיצוי בסך 30,000 ₪, סכום זה הופקד כבר בקופת בית המשפט, ויועבר למתלונן.

לאור המלצת שירות המבחן ולאור מצבו הגופני של הנאשם הסובל ממחלה אורולוגית, על שב"ס לתת לנאשם את הטיפול המתחייב ממצבו הרפואי, להתחשב במצב זה בענין תנאי המאסר, ולשקול אפשרות לשבצו בהליך של שיקום, תוך כדי המאסר.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו אייר תשע"ד, 26 מאי 2014, במעמד הצדדים.

צבי גורפינקל, שופט בכיר